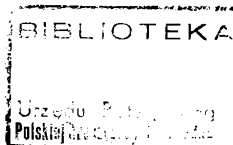

6 października 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

AOIn 21/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 8698.

Victor Schön
(Brno, Czechosłowacja).

Kl. ~~45~~ 4.

45l 21/04

Sposób przygotowania nasion koniczyny do siewu.

Zgłoszono 9 kwietnia 1927 r.

Udzielono 11 kwietnia 1928 r.

Pierwszeństwo: 12 lipca 1926 r. dla zastrz. 1, 2, 3, 6—9; 13 grudnia 1926 r. dla zastrz. 4, 5 (Czechosłowacja).

Wiadomo, że można używać do zaprawy nasion koniczyny i podobnych nasion tak zwanej mokrej zaprawy, przy którym ziarno siewne poddaje się działaniu roztworu wodnego zaprawy celem zniszczenia zarodków chorobotwórczych i pasożytniczych. Ten sposób zaprawiania posiada jednak wiele wad. W ten sposób przygotowane ziarno siewne musi być natychmiast rozsiane lub osuszone celem dalszego przechowywania. Przy zaprawianiu tworzy się na powierzchni napęczniałego nasienia śluzowata powłoka, której nie można usunąć przez słabe suszenie. Przy silniejszym osuszeniu jednakowoż nasiona podlegają szkodliwym zmianom i tracą na jakości.

Celem usunięcia tych wad przy niniejszym wynalazku nie stosuje się wodnego

roztworu zaprawy, ale zawiesza się ją w stosownych płynach, niepowodujących pęcznienia nasiona. Osiąga się przez to z jednej strony wszelkie korzyści mokrego sposobu, a więc przede wszystkim oddziaływanie, sięgające daleko w głębokość, z drugiej strony unika się dotychczasowych wad, gdyż przy takiej zaprawie bez wody nie tworzy się śluzowata powłoka na powierzchni nasiona.

Dalszą korzyścią tego nowego sposobu jest to, że równocześnie z zaprawianiem można przeprowadzić oddzielenie nasienia jedwabiu koniczyny (*Cuscuta*), zmieszanego często z nasionami koniczyny i szkodzącego bardzo ich jakości. Znane są już wprowadzone sposoby suchego usuwania jedwabiu koniczyny z nasion koniczyny, są

one jednak niepewne i niedoskonałe, gdyż suche nasiona jedwabiu koniczyny przyjmują tylko pobieżnie i niezupełnie materiały, mające umożliwić rozdział.

Według wynalazku osiąga się zupełny rozdział przez domieszkę do cieczy zaprawowej materiałów ferromagnetycznych, albo materiałów o wielkim właściwym ciężarze. Substancje te wciskają się przy zaprawowym procesie w zmarszczoną powłokę nasienia jedwabiu koniczyny, podczas gdy gładka powłoka nasienia koniczyny nie przyjmuje tych materiałów. Po ukończeniu zaprawy pozostaje na powierzchni nasienia jedwabiu koniczyny stały osad tak, że może być ono zupełnie odłączone od nasienia koniczyny.

Rozdzielenie to dokonywane się dwójako:

a). Przez użycie ferromagnetycznych materiałów nasienie jedwabiu koniczyny podlega magnetycznemu przyciąganiu, podział więc może być dokonany zapomocą magnetycznego wydzielenia.

b). Przez użycie materiałów o wielkim właściwym ciężarze; właściwy ciężar nasienia jedwabiu koniczyny zwiększa się w porównaniu z nasieniem koniczyny, a rozdział może być dokonany mechanicznie na szczególnych rozdzielaczach.

Przykład. Na 100 kg nasion koniczyny używa się 1,5 kg zaprawy w następującym składzie:

0,1 kg betanaftolu lub tetranaftolu (tetrahydronaftolu),

0,1 kg chlorku rtęciowego (sublimatu),

0,3 kg węglanu miedziowego;

dla oddzielenia nasienia jedwabiu koniczyny:

1 kg drobnego pyłu żelaza (ferrum limatum) przy oddzielaniu ferromagnetycznym, albo 1 kg minji przy mechanicznym oddzielaniu.

Wszystkie te drobnopylaste materiały

zawiesza się w 2 do 3 kg czterochlorku węgla. Zamiast niego można użyć wodnej zawiesiny np. w wodzie zawieszonego sulfonowanego oleju rycynowego. Materiał zwilża się tą zawiesiną przy ciągłym mieszaniu w obracającej się maszynie do zaprawy w ciągu mniej więcej 15 minut, poczem wydziela się jedwab koniczyny metodą magnetyczną lub mechaniczną. Celem osiągnięcia lepszego wyglądu nasienia koniczyny poleruje się je następnie na gładziarkach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób przygotowania nasion koniczyny i tym podobnych nasion do siewu, znamienny tem, że do zaprawy używa się zawiesiny antyseptycznych materiałów w cieczach, niepowodujących pęcznienia nasiona.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że stosuje się jako odkażające materiały betanaftol lub tetranaftol (tetrahydronaftol), chlorek rtęciowy (sublimat) i węglan miedziowy.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że odkażające materiały są zawieszone w czterochlorku węgla.

4. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że odkażające materiały są zawieszone w wodzie.

5. Sposób według zastrz. 1, 2 i 4, znamienny tem, że jako zawiesinę stosuje się sulfonowany olej rycynowy z wodą.

6. Sposób według zastrz. 1 do 3, lub 1, 2, 4 i 5, znamienny tem, że zawiesina zawiera, oprócz odkażających materiałów, także materiały ferromagnetyczne w celu usunięcia nasienia jedwabiu koniczyny drogą magnetyczną.

7. Sposób według zastrz. 1 do 3, albo 1, 2, 4 i 5, znamienny tem, że zawiesina zawiera oprócz materiałów odkażających także materiały o wielkim właściwym ciężarze

celem usunięcia nasienia jedwabiu kończy-
ny drogą mechaniczną.

8. Sposób według zastrz. 1 do 3 i 6, albo
1, 2, 4, 5 i 6, znamienny tem, że jako ma-
terjał ferromagnetyczny stosuje się drobny
pył żelaza.

9. Sposób według zastrz. 1 do 3 i 7, al-

bo 1, 2, 4, 5 i 7, znamienny tem, że stosuje
się minję jako materiał o wielkim właści-
wym ciężarze.

Victor Schön.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.